

Valtiovarainministeriö
PL 28
00023 VALTIONEUVOSTO

VIITE: VM138:00/2020

LAUSUNTO

Asia: Tutkimus- ja kehittämistoiminnan lisävähennys verovuosina 2021-2024

Valtiovarainministeriö on pyytänyt Helsingin yliopistolta lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi, jossa ehdotetaan annettavaksi laki tutkimus- ja kehittämistoiminnan lisävähennyksestä verovuosina 2021-2024. Helsingin yliopisto kiittää mahdollisuudesta lausua asiasta. Helsingin yliopisto lausuu kunnioittavasti seuraavaa:

Aluksi Helsingin yliopisto toteaa, että Helsingin yliopisto pitää myönteisenä, että yrityksiä kannustetaan investoimaan tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoimintaan. Tämä voi olla positiivinen elementti pyrittäessä kohti kansallisen TKI-tiekartan tavoitetta 4%:n bkt-osuudesta TKI-toimintaan.

1) Lisävähennyksen myöntämisen edellytykset ja niiden toteutuminen

Ehdotetun lain 1 §:n mukaan *”elinkeino toimintaa tai maataloutta harjoittavalla verovelvollisella on oikeus verovuosina 2021—2024 tehdä elinkeino toiminnan tai maatalouden tulostaan tutkimus- ja kehittämistoiminnan alihankintalaskuihin perustuva lisävähennys tässä laissa säädetyllä tavalla”*.

3 §:ssa todetaan, että *”lisävähennys myönnetään 2 §:n 2 kohdassa tarkoitetun tutkimus- tai tiedonvälitysorganisaation kanssa tehdyn tutkimus- ja kehittämistoiminnan yhteistyön perusteella. Lisävähennyksen perusteena on 2 §:n 3 kohdassa tarkoitettu verovelvollisen tutkimus- tai tiedonvälitysorganisaatiolle maksama aineettoman omaisuuden synty miseen tähtäävän tutkimus- ja kehittämistoiminnan hankkeen alihankintalasku”*. Luonnoksessa hallituksen esitykseksi täsmennetään 3 §:n lisävähennyksen perustetta: *”lisävähennyksen perusteena on nimenomaisesti yhteistyösopimukseen perustuva alihankintalasku”* (sivu 16, 4. kappale).

Lisävähennyksen myöntämisen edellytykset ovat siis seuraavat:

- Tutkimus- tai tiedonvälitysorganisaation kanssa tehty yhteistyö, joka on aineettoman omaisuuden syntymiseen tähtäävää tutkimus- ja kehittämistoimintaa; ja
- Tutkimus- tai tiedonvälitysorganisaatiolle maksettu alihankintalasku, joka perustuu yhteistyösopimukseen.

2.10.2020

Helsingin yliopisto on huolissaan edellä mainittujen edellytysten toteutumisesta. Edellytysten toteutumisessa ja lisävähennyksen sovellettavuudessa Helsingin yliopisto kiinnittää huomiota erityisesti seuraaviin asioihin: (a) tutkimusyhteistyötä ja tilaustutkimusta ei ole käsitelty erillisinä asioina; ja (b) yliopiston tulisi yksilöidä, milloin alihankintalaskun erät kohdistuvat laissa ehdotettuun tutkimus- ja kehittämistoiminnan määritelmään. Näitä seikkoja on tarkasteltu tarkemmin alla:

a) Tutkimusyhteistyö v tilaustutkimus

Helsingin yliopisto tekee yritysten kanssa sekä yhteistyötutkimusta että tilaustutkimusta. Jako näiden tutkimustyyppien välille on tehty korkeakoulujen verotusohjeessa (A15/200/2015) ja EU:n komission tiedonannossa koskien puitteita tutkimus- ja kehitysohjelmaan sekä innovaatiotoimintaan myönnettävälle valtiontuella (TKI-puite, 2014/C 198/01). Alle on tutkimustyyppien erittelyn demonstroimiseksi koostettu tiivistelmä tutkimusyhteistyön ja tilaustutkimuksen piirteistä:

Tilaustutkimuksessa

- i. Yliopisto myy kolmannelle tutkimuspalvelua.*
- ii. Tilaaja maksaa projektin kustannukset ja katteen.*
- iii. Kyse on yliopiston taloudellisesta toiminnasta. Kyse on yliopiston elinkeinotoiminnasta, koska toimintaa harjoitetaan markkinaympäristöisessä kilpailutilanteessa.*
- iv. Tilaaja usein määrittelee tutkimuskohteen.*
- v. Tilaaja usein määrittelee palvelun ehdot ja edellytykset.*
- vi. Tulokset kuuluvat pääsääntöisesti tutkimuksen tilanneelle ja maksaneelle osapuolelle.*
- vii. Valtiontukipuitteet eivät sovellu.*

Tutkimusyhteistyössä

- i. Yliopisto ja yhteistyökumppani molemmat tuovat resursseja ja kontribuutioita hankkeeseen, ja kantavat taloudellisen riskin hankkeesta yhdessä.*
- ii. Kyse on tutkimuksesta, jossa osa rahoituksesta on julkista ja osa saadaan esimerkiksi yrityksiltä.*
- iii. Kyse ei lähtökohtaisesti ole yliopiston elinkeinotoiminnasta tai liiketoiminnasta.*
- iv. Tutkimuskohde määritellään yhdessä.*
- v. Yliopistolla on tuloksiin ja niiden julkaisemiseen tieteellinen intressi.*
- vi. Tutkimustulokset, keksinnöt ja IPR kuuluvat sille osapuolelle, joka on ne aikaansaanut.*
- vii. Valtiontukipuitteet soveltuvat.*

Helsingin yliopisto pitää ongelmallisena sitä, että lisävähennys edellyttää **yhteistyösopimukseen** perustuvaa alihankintalaskua. Yhteistyösopimukset koskevat yleensä yllä kuvattua tutkimusyhteistyötä, ja tutkimusorganisaatiolle maksettava ali-

2.10.2020

hankintalasku taas tilaustutkimusta, jolloin tehdään yleensä tilaustutkimussopimukset. Toisin sanoen, Helsingin yliopisto lähettäisi sopimuskumppanille alihankintalaskun tilanteessa, jossa yliopisto on myynyt sopimuskumppanille tutkimuspalvelua, ja jonka taustalla olisi tilaustutkimussopimus. **Helsingin yliopisto pitää erittäin tärkeänä, että ero tutkimusyhteistyön ja tilaustutkimuksen välillä huomioitaisiin, ja että tutkimusyhteistyötä ja tilaustutkimusta käsiteltäisiin toisistaan erillisinä tutkimustyyppeinä. Helsingin yliopisto toivoo täsmennystä siihen, sovelletaanko lisävähennystä tilaustutkimukseen vai tutkimusyhteistyöhön.**

Helsingin yliopisto ilmaisee huolensa myös siitä, että lisävähennys edellyttää verovelvolliselta tutkimus- tai tiedonlevitysorganisaation kanssa tehtävää **yhteistyötä** ilman, että on täsmennetty, millaisesta yhteistyöstä on kyse.

TKI-puitteen mukainen **todellinen yhteistyö** yrityksen kanssa tulee kyseeseen silloin, kun *"vähintään kaksi riippumatonta osapuolta pyrkii yhteiseen tavoitteeseen työnjaon perusteella, ja määrittelee yhdessä hankkeen laajuuden, osallistuu sen suunnitteluun ja toteuttamiseen, ja jakaa sen taloudelliset, tekniset, tieteelliset ja muut riskit sekä sen tulokset"* (1.3 artiklan 15 kohdan h alakohta). Samassa kohdassa täsmennetään, että *"sopimusperusteista tutkimusta ja tutkimuspalvelujen tarjontaa ei katsota yhteistyömuodoiksi"*.

Mikäli yliopiston ja yrityksen välisen yhteistyön ei katsottaisi olevan todellista yhteistyötä, tulisi kyseeseen markkinaehtoinen korvaus. Luonnoksessa hallituksen esitykseksi todetaan, että *"alihankintalaskun hinnoittelun tulee olla markkinaehtoista, sillä muutoin kyseessä voitaisiin katsoa olevan välillisen valtiontuen tilanne"* (sivu 16, ensimmäinen kappale). Alihankintalaskun markkinaehtoisuus onkin perusteltua silloin, kun yliopiston ja yrityksen välisen yhteistyön ei katsota olevan TKI-puitteen mukaista todellista yhteistyötä, eli kun kyseessä on esimerkiksi sopimusperusteinen tutkimus ja tutkimuspalvelujen tarjonta. **Helsingin yliopisto pitää kuitenkin ongelmallisena, että markkinaehtoisen alihankintalaskun tulisi perustua mahdollisesti todellista yhteistyötä sisältävän tutkimusyhteistyöhankkeen yhteistyösopimukseen.** Helsingin yliopisto huomauttaa myös, että tilaustutkimukseen ja tutkimusyhteistyöhön sovelletaan erilaisia hinnoitteluperiaatteita.

Luonnoksessa hallituksen esitykseksi todetaan, että alihankintalaskun tulisi liittyä nimenomaisesti tutkimus- ja kehittämiss**hankkeeseen** (sivu 5, kohta 4.1). Luonnoksen mukaan hankkeena pidettäisiin *"ajallisesti rajattua ja tavoitteellista tutkimus- ja kehittämistoiminnan toimenpiteiden kokonaisuutta, johon liittyvästä yhteistyöstä ja/tai alihankinnasta verovelvollinen on tehnyt sopimuksen tutkimus- tai tiedonlevittämisorganisaation kanssa"* (sivu 16, 4. kappale). Ehdotetun lain 6 §:ssa todetaan, että *"hanke katsotaan aloitetun hanketta koskevan sopimuksen allekirjoitushetkellä"*. Helsingin yliopisto pitää myönteisenä, että hankkeen määritelmään sisältyy vaatimus sopimuksen tekemisestä tutkimus- tai tiedonlevittämisorganisaation kanssa. Tämä voisi kannustaa sopimusten tekemiseen ja näin ollen edesauttaa sen varmistamista, että sopimukset tehdään hyvissä ajoin. Yliopistossa on törmätty tilanteisiin,

2.10.2020

joissa hankkeita on aloitettu yritysten kanssa ennen sopimusten allekirjoittamista, ja ehdotetun lain vaatimus saattaisi antaa yrityksille kannusteen sopimusten ajoissa tekemiselle.

Helsingin yliopisto kuitenkin huomauttaa, että hanketta ei ole ehdotetussa laissa täsmennetty tarkemmin, kuin mitä yllä on mainittu. Helsingin yliopisto nostaa esille luonnoksessa mainitun arvion siitä, että *”koska lisävähennyksen perusteena on nimenomaisesti yhteistyösopimukseen perustuva alihankintalasku, ei hankkeen rajaamiseen tai hankkeen määritelmään liittyvien kysymysten arvioida muodostuvan tulkinnan kannalta ongelmallisiksi”* (sivu 16, 4. kappale). **Helsingin yliopisto korostaa, että vaatimus nimenomaan yhteistyösopimukseen perustuvasta alihankintalaskusta voi aiheuttaa tulkinnanvaraa siitä, millainen hanke todella on kyseessä.**

Tähän liittyen Helsingin yliopisto tuo esille seuraavat seikat:

- Käytännön yritys yhteistyössä on törmätty tilanteisiin, joissa sekä yliopistolle että yrityskumppanille on epäselvää, milloin kyseessä on tutkimusyhteistyö ja milloin tilaustutkimus. Tämä taas vaikuttaa yrityksen kanssa sovittavan sopimuksen sisältöön, ja täten saattaa johtaa pitkiin neuvotteluihin. Helsingin yliopisto ilmaisee huolensa siitä, että jos yrityksillä on mahdollisuus saada lisävähennyksiä silloin, kun yrityksillä on yliopiston kanssa nimenomaan yhteistyösopimus, saattaisi tämä kannustaa jatkossa yrityksiä kirjaamaan sopimukset yhteistyösopimuksiksi, vaikka sisällöllisesti kyse olisi yliopiston tekemästä tilaustutkimuksesta. Vaikka sopimuksen nimi itsessään ei ole asiaa määrittävä tekijä, voisi tilaustutkimusta koskevan sopimuksen kutsuminen yhteistyösopimukseksi olla harhaanjohtavaa ja aiheuttaa tulkinnanvaraa – etenkin, jos tutkimuksen tosiasiallisten olosuhteiden perusteella olisi selvää, että kyseessä olisi tilaustutkimus.
- Luonnoksessa hallituksen esitykseksi arvioidaan, että lisävähennyksen laskeminen ja myöntäminen olisi kaavamaisista eikä aiheuttaisi tulkintakysymyksiä, koska lisävähennys perustuu alihankintalaskuun. Lisäksi verohallinto voisi tositteena pyytää hanketta koskevan sopimuksen nähtäväksi (sivu 18, 5 §:n menettelyä koskeva kohta). Helsingin yliopisto nostaa kuitenkin esille esimerkkitilanteen, jossa verohallinnolle tositteena toimitettu sopimus olisi nimetty yhteistyösopimukseksi, mutta joka sisällöllisesti koskisi jotakin muuta, kuin yhteistyötä. Se, olisiko kyseessä tilaustutkimus vai aito yhteistyö, riippuisi tosiasiallisista olosuhteista ja sopimuksen ehdoista. Tällöin tulisi tarkastettavaksi, millainen sopimus todella on kyseessä. Helsingin yliopisto korostaa, että riskinä olisi se, että tilanteeseen liittyisi tulkinnanvaraa.

Edellä mainituista syistä johtuen Helsingin yliopisto ehdottaa seuraavaa:

- **Ehdotuksessa huomioitaisiin tutkimusyhteistyön ja tilaustutkimuksen väliset erot ja niiden vaikutukset lisävähennyksen sovellettavuuteen (esimerkiksi se, etteivät alihankintalaskut perustu yhteistyösopimuksiin)**

2.10.2020

- Ehdotuksessa käsiteltäisiin tutkimusyhteistyötä ja tilaustutkimusta toisistaan selkeästi erillisinä tutkimustyyppeinä, sekä täsmennettäisiin, sovelletaanko lisävähennystä tilaustutkimukseen vai tutkimusyhteistyöhön

b) Alihankintalaskun tutkimus- ja kehittämistoimintaan liittyvät erät

Alihankintalaskulla olevien erien tulisi luonnoksen mukaan liittyä nimenomaan sellaiseen toimintaan, joka *”täyttää ehdotetun tutkimus- ja kehittämistoiminnan määritelmän kriteerit”* (sivu 15, 4. kappale). Lisäksi täsmennetään, että *”tutkimus- tai tiedonlevittämisorganisaation tulee omassa toiminnassaan tuntea toimintansa ja tarjoamiensa palveluiden sisältö ja laatu niin, että organisaatio voi verovelvolliselle osoittamassaan tutkimus- ja kehittämistoiminnan alihankintalaskussa perustellusti ja luotettavasti yksilöidä, kohdistuvatko kyseiset erät ehdotetun lain määritelmän mukaiseen tutkimus- ja kehittämistoimintaan”* (sivu 15, 5. kappale). Ehdotetun lain 2 §:n 1 kohdassa on määritelty tutkimus- ja kehittämistoiminta, jolla tarkoitetaan *”tiettyjen tutkimus- ja kehittämistoimintatyyppien toteutamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti annetun komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 (yleinen ryhmäpoikkeusasetus) 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua perustutkimusta, teollista tutkimusta ja kokeellista kehittämistä tai toteutettavuustutkimusta, joilla systemaattisesti tavoitellaan tiedon lisäämistä tai tiedon käyttämistä uusien sovellusten löytämiseksi”*.

Koska tutkimus- tai tiedonlevittämisorganisaation tulisi alihankintalaskussa **perustellusti ja luotettavasti** yksilöidä se, kohdistuvatko alihankintalaskussa olevat erät **tutkimus- ja kehittämistoimintaan**, pitää Helsingin yliopisto aiheellisena kysymystä siitä, milloin yliopiston kolmannelle myymä tutkimuspalvelu ja sen alihankintalasku soveltuu ehdotetun lain määritelmän mukaiseen tutkimus- ja kehittämistoimintaan.

Kyse on ehdotetun lain tutkimus- ja kehitystoiminnasta silloin, kun

- (i) Toiminnan tarkoituksena on tiedon lisääminen tai tiedon käyttäminen uusien sovellusten löytämiseksi; ja
- (ii) Toiminta on yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti joko perustutkimusta, teollista tutkimusta, kokeellista kehittämistä tai toteutettavuustutkimusta.

Luonnoksessa hallituksen esitykseksi täsmennetään, että *”rutiiniluonteinen tuotteiden, palveluiden tai toiminnan kehittämisen”* taikka *”luonteeltaan yleistä hallinnollista tai myyntiin ja markkinointiin liittyvää työtä”* (sivu 14, 4. kappale) ei katsota kuuluvaksi tutkimus- ja kehittämistoiminnan piiriin. Eli Helsingin yliopiston kehittäessä *”rutiiniluonteisesti”* palveluitaan tai tehdessään *”luonteeltaan yleistä”* myyntiin liittyvää työtä, ei alihankintalaskujen erien katsottaisi kuuluvan tutkimus- ja kehittämistoimintaan.

2.10.2020

Luonnoksessa todetaan kuitenkin, että kyseen ollessa palveluliiketoiminnasta, voitaisiin tutkimus- ja kehittämistoimintaan uusien palveluiden kehittämisen lisäksi katsoa kuuluvan *”uusien tutkimusmenetelmien- ja mittareiden sekä elektronisten palveluiden kehittäminen tai liiketoimintaan liittyvien tuntemattomien riskien selvittäminen”* (sivu 14, 6. kappale). Eli jos kyse olisi (i) uusien palveluiden kehittämisestä, (ii) uusien tutkimusmenetelmien- ja mittareiden kehittämisestä, (iii) elektronisten palveluiden kehittämisestä, tai (iv) liiketoimintaan liittyvien tuntemattomien riskien selvittämisestä, voisi kyse kuitenkin olla tutkimus- ja kehittämistoiminnasta. **Helsingin yliopisto ilmaisee huolensa siitä, että yliopiston tulisi perustellusti ja luotettavasti yksilöidä alihankintalaskun erien kuuluminen tutkimus- ja kehittämistoimintaan, vaikka raja esimerkiksi palveluiden rutiiniluonteisen kehittämisen ja uusien palveluiden kehittämisen välillä saattaa olla epäselvä.** Tähän liittyen Helsingin yliopisto nostaa esille sen, että luonnoksessa todetaan, että *”riippuen toiminnan tarkoituksesta saattaa sama toiminta tietyssä tilanteessa olla tutkimus- ja kehittämistoimintaa ja toisessa tilanteessa ei”* (sivu 14, 4. kohta).

Alihankintaerien tulisi myös kohdistua toimintaan, joka on yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisesti joko perustutkimusta, teollista tutkimusta, kokeellista kehittämistä tai toteutettavuustutkimusta. Kuten mainittu yllä, yliopisto lähettää yritykselle alihankintalaskun tilanteessa, joka koskee **tilaustutkimusta**. Vaikka alihankintalaskun erät saattaisivatkin tilaustutkimuksessa kohdistua toimintaan, joka on ryhmäpoikkeusasetuksen 2 artiklan 85-87 kohtien mukaista teollista tutkimusta, kokeellista kehittämistä tai toteutettavuustutkimusta, ei tilaustutkimuksen katsota olevan 84 kohdan mukaista perustutkimusta. **Helsingin yliopisto täten korostaa, etteivät yrityksille lähetettävien alihankintalaskujen erät kohdistu toimintaan, joka on yliopiston perustutkimusta.**

Helsingin yliopisto kiinnittää huomiota siihen, että luonnoksessa arvioidaan alihankintalaskun olevan *”selkeä ja läpinäkyvä tapa yksilöidä tutkimus- ja kehittämistoiminnan menoja”* (sivu 15, 6. kohta). Taakka yksilöinnistä kohdistuu kuitenkin ennen alihankintalaskun lähettämistä tutkimus- tai tiedonlevittämisorganisaatiolle. Helsingin yliopisto esittää huolensa siitä, että alihankintalaskun erien tutkimus- ja kehittämistoimintaan kohdistumisen yksilöinti ”perustellusti ja luotettavasti” saattaa yllä mainituista seikoista johtuen kohdistaa tutkimus- tai tiedonlevittämisorganisaatioille kohtuuttoman suuren taakan. **Helsingin yliopisto toivoo selkeyttä koskien sitä, millaisessa tilanteessa lisävähennystä sovelletaan yliopiston lähettämään alihankintalaskuun.**

Edellä mainituista syistä johtuen Helsingin yliopisto ehdottaa seuraavaa:

- Ehdotuksessa täsmennettäisiin sitä, milloin alihankintalaskun erät kohdistuvat tutkimus- ja kehittämistoimintaan
- Ehdotuksessa otettaisiin huomioon se, ettei alihankintalaskuun perustuva tilaustutkimus ole yliopiston perustutkimusta

2.10.2020

2) Muut huomiot ja kommentit

Ehdotetun lain tarkoituksena on tutkimusyhteistyötä koskevan verokannusteen luominen investointien edistämiseksi. Helsingin yliopisto pitää myönteisenä, että yrityksiä kannustetaan investoimaan tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoimintaan. Helsingin yliopisto on kuitenkin huolissaan siitä, että lisävähennys koskee nimenomaan alihankintalaskua, ja tätä kautta tilaustutkimusta. Vaikka Helsingin yliopisto tekee myös tilaustutkimusta, on kyse kuitenkin hyvin erilaisesta tutkimustyyppistä, kuin tutkimusyhteistyö tai akateeminen perustutkimus. Kuten mainittu yllä, tilaustutkimuksessa tutkimuksen tulokset, keksinnöt ja IPR siirtyvät pääsääntöisesti tutkimuksen maksaneelle tilaajalle. Tilaustutkimuksessa ei yliopistolle siis siirry tuloksia, keksintöjä tai IPR:ää. **Helsingin yliopisto korostaa, että ehdotetun verokannusteen ja sen edistämien investointien vaikutusten arvioimisessa tulisi huomioida se, että ehdotettu lisävähennys on käytännössä rajattu vain tilaustutkimukseen.**

Helsingin yliopisto kiinnittää huomiota siihen, että luonnoksessa hallituksen esitykseksi mainitaan, että lisävähennyksen pääasiallisena vaihtoehtona olisivat *”suoriin tukimuotoihin kohdistuvat toimenpiteet”* (sivu 8, kohta 5.1, 2. kappale). Helsingin yliopisto esittää huolensa siitä, että verovähennyksen tullessa voimaan tutkimus- ja kehittämistoimintaan keskitetyt suunnattujen määrärahojen määrä saattaisi vähentyä. Luonnoksessa todetaan lisävähennyksen olevan *”suoria tukia täydentävä keino tutkimus- ja kehittämistoimintaan kannustamisen tavoitteen saavuttamiseksi, eikä lisävähennyksen käyttöönotto vaikuttaisi jo käytössä oleviin muihin toimiin”* (sivu 8, kohta 5.1, 4. kappale). Helsingin yliopisto on kuitenkin huolissaan siitä, että vaikka lisävähennys voimaantullessaan ei poistaisi jo olemassa olevia tukimuotoja, lisävähennyksen ollessa vaihtoehto suoriin tukitoimiin kohdistuville toimenpiteille olisi jatkossa olemassa riski suoran rahoituksen vähentymiselle. Perustutkimusta tekevänä yliopistona Helsingin yliopisto pitää tärkeänä, että muullekin kuin yritysintressien rajaamalle tutkimukselle on tilaa. **Helsingin yliopisto pitää tärkeänä, ettei perustutkimukseen suunnattua rahoitusta vähennetä ehdotetun kannusteen muodon vuoksi.**

Helsingin yliopisto kiinnittää huomiota myös siihen, että luonnoksessa todetaan suoraan, että *”suorien tukitoimenpiteiden voidaan yleisesti ottaen nähdä olevan huomattavasti verotukitoimenpiteitä vaikuttavampia”* (sivu 8, kohta 5.1, 3. kappale) ja että *”selkeää näyttöä verotukien kannustavasta vaikutuksesta tutkimus- ja kehittämistoimintaan on hankala todentaa”* (sivu 6, kohta 4.2.1, ensimmäinen kappale). Helsingin yliopisto nostaa esille luonnoksessakin mainitun Suomessa vuosina 2013—2014 voimassa olleen tutkimus- ja kehittämistoiminnan lisävähennyksen, jonka näyttö vaikutuksesta tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoimintaan on epävarma. Luonnoksessa todetaan, etteivät arviot kyseinen lisävähennyksen vaikuttavuudesta soveltuisi nyt ehdotettuun lisävähennykseen, sillä vuoden 2013—2014 lisävähennys ei ollut tutkimusyhteistyön lisävähennys (sivu 6, kohta 4.2.1, 3. kappale). Helsingin yliopisto korostaa, että nyt ehdotetun lisävähennyksen ollessa rajattuna tutkimus- tai tiedonlevittämisorganisaation lähettämään alihankintalaskuun, ei lisävähennys koskisi tutkimusyhteistyötä (kuten to-

2.10.2020

dettu yllä), vaan tilaustutkimusta. **Helsingin yliopisto toivoo, että tämä seikka otettaisiin huomioon nyt ehdotetun lisävähennyksen vaikuttavuuden arvioinnissa verrattuna vuosien 2013-2014 lisävähennykseen.**

Edellä mainituista syistä johtuen Helsingin yliopisto ehdottaa seuraavaa:

- Ehdotetun lisävähennyksen vaikuttavuuden arvioinnissa huomioitaisiin se, että lisävähennys on rajattu tilaustutkimukseen

Paula Eerola
Vararehtori

Esittelijä:
Viivi Väisänen
Lakimies, tutkimuspalvelut

Tämä asiakirja on allekirjoitettu

Asian HY/2025/00.13.00/2020 asiakirja

Lista allekirjoittajista

Allekirjoittaja

Todennus